

[Svend Nielsen.]

Borgmesteren og hele Administrationen nedefter, lige ned til Stueformændene i de enkelte Barakker, fordi alle decideret var Nazister, og alle havde skabt sig et nazistisk Apparat i Lejren lige for Øjnene af de ansvarlige Myndigheder. Jeg kunde forstaa, at man maaske kunde gaa rundt og tro, at saadan noget kunde ikke ske, hvis det ikke tidligere var blevet paapeget offentligt gennem Pressen og paa anden Maade, at en saadan nazistisk Virksomhed fandt Sted i Lejrene — men det har jo været paapeget Gang paa Gang.

Naar vi tager alle disse Ting i Betragtning, ønsker vi for vort Vedkommende under alle Omstændigheder at faa Lejlighed til i et Udvalg at diskutere Spørgsmaalet om Videreførelsen af denne Lovgivning i den Skikkelse, den har nu, og muligvis kan man i et Udvalg faa en Del Oplysninger bl. a. om nogle af de Problemer, jeg her har berørt, og faa Lejlighed til at forhandle hele denne Sag.

Johs. Christiansen: Det er ikke med nogen særlig Glæde, man tager et Forslag som det foreliggende i Haanden. Det havde været betydelig mere tilfredsstillende, om det havde været en vis Afvikling og ikke en Forlængelse, der her var Tale om. Men Forholdene er jo nu engang paa en Række Omraader fortsat stærkere end Ønskerne. Freden vandrer langsomt, og Krigens Efterladenskaber stiller stadig store Krav. Jeg kan derfor ligesom de ærede foregaaende Ordførere anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Maa jeg dog føje til, at skal der ske yderligere Forlængelse, maa det formentlig nøje overvejes, hvad der bør bibeholdes, og hvad der bør opgives i denne Lovgivning; men den højtærede Minister har jo allerede bebudet, at en Kommission tager dette Arbejde op, og man maa da vente og se, hvilket Resultat denne Kommission i saa Henseende kommer til.

Jeg har med Interesse ogsaa noteret mig, at der nu foretages en Undersøgelse til Konstatering af, i hvilket Omfang man kan gaa til Sløjfning af Bunkers og Beskyttelsesanlæg. Det er efter min Opfattelse en yderst nyttig Opgave, der tages op her, og jeg vil gerne udtale Haabet om, at Kommissionens Arbejde maa resultere i en snarlig og tilfredsstillende Ordning. Der kan ikke være Tvivl om, at disse hæslige Monumenter over en ond og mørk Tid i et betydeligt Omfang vil kunne fjernes. Det

kan ikke nu, et Aar efter Krigens Afslutning, være for tidligt at søge fastlagt, efter hvilke Retningslinier og i hvilket Tempo en Sløjfning vil kunne ske.

Der staar i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at det som Følge af Flygtningesituationen er nødvendigt i et vist Omfang at opretholde Luftværnets Organisation. Hertil hører formentlig ikke mindst C. B.-Styrkerne, og jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han her kan og vil give os nogle Oplysninger om, hvorledes det forholder sig navnlig med Antallet af disse Styrker. Saadan som Forholdene har udviklet sig i det sidste Aars Tid, med stigende Mangel paa Arbejdskraft, ikke mindst i Landbrugserhvervet, vil det være af overordentlig Betydning at faa konstateret, i hvilket Omfang der anvendes C. B.-Folk til Bevogtning af Flygtningelejrene, om denne Bevogtningstjeneste kræver yderligere Indkaldelse af C. B.'ere, eller om der, navnlig paa Basis af de meget store Indkaldelser af værnepligtige, ikke skulde være nogen Mulighed for i mærkbart Omfang at lade C. B.'ere vende tilbage til normal Beskæftigelse i de Virksomheder, hvorfra de er taget. Efter mine Begreber vilde det nemlig ikke se ret godt ud, hvis Situationen er den, at betydelige C. B.-Styrker holdes inde, samtidig med at man saa pludseligt har standset alle offentlige Arbejder, for saa vidt de Bevogtningsopgaver, som C. B.'erne er sat til at røgte, kan løses af andet forhaandenværende Mandskab.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne have oplyst — jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister er i Stand til at give Oplysninger om det, men ellers maa det kunne ske i Udvalget —, om det er rigtigt, hvad der meddeltes i „Berlingske Aftenavis“ for den 23. d. M., at Politistyrken staar foran en Reduktion paa 2 000—3 000 Mand. I og for sig er det naturligvis glædeligt, hvis Tilstandene her i Landet muliggør en saa betydelig Reduktion af vore Politistyrker, men hvis den kun kan ske derved, at et tilsvarende Antal unge Mænd tages ud af deres Erhverv, som i den kommende Tid har meget haardt Brug for dem, saa var det bedre, tror jeg, om de Folk, som for Aar tilbage er gaaet ind i Politiarbejdet, forblev i Tjenesten og sattes ind i Bevogtningen ved Lejrene, for saa vidt de kan undværes ved andet Politiarbejde, og det maa de jo kunne, hvis man agter at sende dem hjem.

Som sagt, jeg vil sætte stor Pris paa at faa hele dette Forhold nærmere belyst,